

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2019. június 20.*

„Előzetes döntéshozatal – Vámunió – 2913/92/EGK rendelet – A 30. cikk (2) bekezdésének b) és c) pontja – 2454/93/EGK rendelet – A 152. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontja – Az áruk vámértékének meghatározása – A »hasonló áruk« fogalma – Gyógyszerek – A szóban forgó gyógyszer gazdasági értékét esetlegesen befolyásoló valamennyi tényező figyelembevétele – 90 napos határidő, amelyen belül az importált árukat az Európai Unión belül értékesíteni kell – Szigorú határidő – A kereskedelmi engedmények figyelembevételének hiánya”

A C-1/18. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet az Augstākā tiesa (legfelsőbb bíróság, Lettország) a Bírósághoz 2018. január 2-án érkezett, 2017. december 15-i határozatával terjesztett elő

az **„Oribalt Rīga” SIA**, korábban **„Oriola Rīga” SIA**

és

a **Valsts ieņēmumu dienests**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (ötödik tanács),

tagjai: E. Regan tanácselnök (előadó), C. Lycourgos, Juhász E., M. Ilešič és I. Jarukaitis bírák,

főtanácsnok: N. Wahl,

hivatalvezető: C. Strömholm tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2018. november 29-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- az **„Oribalt Rīga” SIA** képviseletében A. Leškoviča és J. Taukačs advokāti, valamint Carri Ginter vandeadvokaat,
- a lett kormány képviseletében I. Kucina és J. Davidoviča, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviseletében A. Sauka és F. Clotuche-Duvieusart, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: lett.

a főtanácsnok indítványának a 2019. január 24-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,
meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az 1996. december 19-i 82/97/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL 1997. L 17., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 8. kötet, 179. o.) módosított, a Közös Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet (HL 1992. L 302., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 4. kötet, 307. o.; a továbbiakban: Vámkódex) 30. cikke (2) bekezdése b) és c) pontjának, valamint a 2913/92 rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendelet (HL 1993. L 253., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 6. kötet, 3. o.; a továbbiakban: végrehajtási rendelet) 151. cikke (4) bekezdésének és 152. cikke (1) bekezdése b) pontjának az értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet az „Oribalt Riga” SIA, korábban „Oriola Riga” SIA és a Valsts ieņēmumu dienests (lett adóhatóság) között az említett hatóság főigazgatójának azon határozata tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő, amely az említett társaságot további hozzáadottérték-adó, késedelmi pótlék és bírság államkincstár számára való megfizetésére kötelezte.

Jogi háttér

A Vámkódex

- 3 A Vámkódex 29. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„Az importált áru vámértéke az üzleti érték, vagyis a Közösség vámterületére irányuló kivitel céljából történő eladáskor az áruért ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő, szükség esetén a 32. és 33. cikknek megfelelően kiigazított ár [...]”.

- 4 E Kódex 30. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Ha a vámérték a 29. cikk alapján nem határozható meg, akkor a (2) bekezdés a), b), c) és d) pontját kell alkalmazni – ebben a sorrendben – addig az első olyan pontig, amely szerint a vámérték meghatározható, figyelembe véve ugyanakkor, hogy a c) és d) pont alkalmazásának sorrendje a nyilatkozattevő kérelmére felcserélhető; a bekezdés sorrendben következő pontjának rendelkezései csak akkor alkalmazhatók, ha a vámérték nem határozható meg az adott pont szerint.

(2) Az e cikk alapján meghatározott vámérték:

- a) a Közösségbe irányuló exportra eladott és az áru értékelésével azonos vagy közel azonos időpontban exportált azonos áru üzleti értéke;
- b) a Közösségbe irányuló exportra eladott és az áru értékelésével azonos vagy közel azonos időpontban exportált hasonló áru üzleti értéke;
- c) azon az egységáron alapuló érték, amelyen az importált árukkal azonos vagy hasonló importált árut a legnagyobb összmenyiségben értékesítették a Közösségen belül az eladókkal kapcsolatban nem lévő személyek számára;

d) a számított érték, amely az alábbiak összegéből áll:

- az anyagok, illetve a gyártás vagy az importált áru előállításában alkalmazott más feldolgozás költsége vagy értéke,
- az értékelendő áruval azonos típusú vagy fajtájú, az exportálás országában a Közösségbe irányuló exportra előállított áru eladásánál rendszerint jelentkező nyereség és általános költségek,
- a 32. cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett tételek költsége vagy értéke.

[...]

5 Az említett kódex 31. cikke az alábbiak szerint rendelkezik:

„(1) Ha az importált áru vámértéke a 29. vagy 30. cikk alapján nem határozható meg, azt a Közösségben rendelkezésre álló adatok alapján, az alábbi elvekkel és általános rendelkezésekkel összhangban lévő indokolt eszközök segítségével kell meghatározni:

- az 1994-es Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény VII. cikkének végrehajtásáról szóló egyezmény,
- az 1994-es Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény VII. cikke,
- e fejezet rendelkezései.

[...]

A végrehajtási rendelet

6 A végrehajtási rendelet 142. cikkének (1) bekezdése előírja:

„E cím alkalmazásában:

[...]

d) a »hasznószerű áruk«: olyan, ugyanabban az országban előállított áruk, amelyek bár nem minden tekintetben egyeznek meg, de hasonló tulajdonságokkal rendelkeznek, és hasonló összetevő anyagokból állnak, ami lehetővé teszi, hogy megfeleljenek ugyanazon funkcióknak, és a kereskedelemben egymást kölcsönösen helyettesítsék; az áruk hasonlóságának megállapításakor a figyelembe veendő tényezők közé tartozik azok minősége, megítélése, és az, hogy rendelkeznek-e védjeggyel;

[...]

7 E rendelet 151. cikke értelmében:

„(1) A Vámkódex 30. cikke (2) bekezdésének b) pontja (hasznószerű áruk ügyleti értéke) alkalmazásakor a vámértéket olyan hasznószerű áruk ügyleti értéke alapján kell megállapítani, amelyeket ugyanazon a kereskedelmi szinten és lényegében ugyanakkora mennyiségben adtak el, mint az értékelendő árukat. Ha ilyen eladás nem található, olyan hasznószerű áruk ügyleti értékét kell alapul venni, amelyeket más kereskedelmi szinten és/vagy más mennyiségben adtak el, kiigazítva azt az eltérő kereskedelmi szintből

és/vagy mennyiségből adódó eltérésekkel, feltéve, hogy ezek a kiigazítások olyan bemutatott bizonyítékon alapulnak, amelyekből – függetlenül attól, hogy a kiigazítás értéknövekedést vagy értékcsökkenést eredményez – egyértelműen megállapítható a kiigazítás indokoltsága és pontossága.

[...]

(4) E cikk alkalmazásakor a más személy által előállított áruk ügyleti értékét csak akkor kell figyelembe venni, ha az (1) bekezdés szerint nem található ügyleti érték olyan hasonló árukra, amelyek előállítója ugyanaz a személy, mint az értékelendő áruk előállítója.

[...]”

8 Az említett rendelet 152. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) a) Ha az importált árukat vagy azonos vagy hasonló importált árukat ugyanolyan állapotban értékesítik a Közösségben, mint amilyenben azokat importálták, az importált áruknak a Vámkódex 30. cikke (2) bekezdésének c) pontja szerint meghatározott vámértéke azon az egységen alapul, amelyen az importált árukat vagy azonos vagy hasonló importált árukat a legnagyobb össz mennyiségben, az értékelendő áruk behozatalával azonos vagy közel azonos időben olyan személyeknek értékesítenek, akik függetlenek azoktól, akiktől ilyen árukat vásárolnak, a következők levonásával:

- i. a szokásosan fizetett vagy megállapodás szerint fizetendő jutalékok, vagy a szokásos nyereség és általános költségek fedezésére szolgáló kiegészítések (a szóban forgó áruk közvetlen vagy közvetett marketingköltségeit is beleértve), amelyek a Közösségben az azonos osztályú vagy fajtájú importált áruk eladásával kapcsolatosak;
- ii. a Közösségben felmerülő szokásos szállítási és biztosítási, valamint járulékos költségek;
- iii. a Közösségben az áruk behozatala vagy eladása kapcsán fizetendő behozatali vámok és egyéb díjak;

b) Ha sem az importált árukat, sem az azonos vagy hasonló importált árukat nem értékesítik az értékelendő áruk behozatalával azonos vagy közel azonos időben, az importált áruk – e cikk szerint meghatározott, egyébként az (1) bekezdés a) pontjának hatálya alá eső – vámértéke azon az egységen alapul, amelyen az importált árukat vagy azonos vagy hasonló importált árukat a Közösségben az értékelendő áruk importját követő legkorábbi időpontban, de a behozataltól számított 90. nap lejárta előtt olyan állapotban értékesítik, mint amilyenben azokat importálták.

[...]

(5) Az (1) bekezdés b) pontja alkalmazásában a »legkorábbi időpont« az az időpont, amikor az importált áruknak vagy az azonos vagy hasonló importált áruknak az egységár megállapításához megfelelő mennyiségben történő értékesítésére sor kerül.”

9 A végrehajtási rendelet „Értelmező megjegyzések a vámértékre vonatkozóan” című 23. melléklete a Közöségi Vámkódex 31. cikke (1) bekezdésének értelmezésével kapcsolatban úgy rendelkezik, hogy az e rendelkezés „szerinti értékelés a [Vámkódex] 29. cikk[é]ben és a 30. cikk[ének] (2) bekezdésében megállapított módszer szerint történik, de a módszereket megfelelő rugalmassággal kell alkalmazni a [Vámkódex] 31. cikk[e] (1) bekezdésének rendelkezései és céljai értelmében”. E célból az említett melléklet néhány példa útján szemlélteti, hogy mit kell érteni „megfelelő rugalmasság” alatt. A levonáson alapuló módszert illetően így megjelöli, hogy „a [végrehajtási rendelet 152. cikke (1) bekezdésének b) pontjában előírt] »90 napos« követelmény rugalmasan alkalmazható”.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 10 2005-ben az alapeljárás felperese, az Oribalt Riga, valamint a Ranbaxy Laboratories Ltd indiai társaság bizományi szerződést kötött, amelynek értelmében a Ranbaxy Laboratories az Oribalt Rīgát jelölte meg a bizományi raktárszolgáltatások kizárólagos nyújtójának Lettországon, Litvániában és Észtországban az e laboratórium által importált generikus gyógyszerek (a továbbiakban: a szóban forgó gyógyszerek) tekintetében, és ez utóbbit bízta meg a gyógyszerek szabad forgalomba hozatalával kapcsolatos nyilatkozatok megtételével. Az Oribalt Riga köteles volt elegendő raktárteret rendelkezésre bocsátani, valamint a Ranbaxy Laboratories ügyfelei megrendeléseinek feldolgozására irányuló szolgáltatást nyújtani, a szóban forgó gyógyszerek tulajdonjogának megszerzése nélkül.
- 11 Amikor az Oribalt Riga vám eljárás alá vonta a szóban forgó gyógyszereket, vámáru-nyilatkozatokat nyújtott be, amelyekben magát e gyógyszerek címzettjeként és nyilatkozattevőként is feltüntette.
- 12 A szóban forgó gyógyszerek vámértékét az Oribalt Riga a Vámkódex 29. cikkének (1) bekezdésében szereplő, úgynevezett „ügyleti érték” módszere alapján számította ki. E vámértéket a Ranbaxy Laboratories által kiállított és a vámhatóságnak bemutatott *pro forma* számlák útján határozta meg, amelyek tartalmazták az importált áru jellegét, a számla kiállításának időpontja szerinti piaci egységárat, valamint a teljes árat.
- 13 A Ranbaxy Laboratories határozta meg azt, hogy kinek a részére történik a szóban forgó gyógyszerek értékesítése, valamint az értékesítés módjait, az eladási árat és az alkalmazandó árengedményeket is. A rendelések teljesítésekor az Oribalt Riga a Ranbaxy Laboratories által rögzített eladási áron állította ki a számlákat.
- 14 A szóban forgó gyógyszereket a raktárában tároló Oribalt Riga feladata az volt, hogy először a szóban forgó azon gyógyszereket értékesítse, amelyek korábbi lejáratú időponttal rendelkeztek. Ezért e gyógyszerek importálása és a végső ügyfelek részére történő értékesítése között több hónap is eltelhetett, és ennek okán az értékesítés időpontja szerinti értékük eltérhetett a behozatal időpontja szerinti piaci értéküktől. A szóban forgó gyógyszerek eladási árát befolyásolhatták a Ranbaxy Laboratories által az ügyfelei részére adott árengedmények is. A szóban forgó gyógyszerek értékesítését követően a Ranbaxy Laboratories ezért új számlákat állított ki az Oribalt Riga részére, amely utóbbi ezen új számlák alapján fizette meg a Ranbaxy Laboratories számára az Európai Unió területén szabad forgalomba hozatalra szánt importált árukat. Az Oribalt Riga a közvetítői szerepéért jutalékban részesült.
- 15 2010. október 20. és 2011. január 10. között a Muitas audita pārvalde (vámellenőrzési igazgatóság, Lettország) ellenőrzést folytatott az Oribalt Riga által a 2008. február 1-je és 2010. augusztus 31. közötti időszakra nézve fizetendő, a vámhatóság által kezelt vámok és más adók megfizetésének és elszámolásának tárgyában.
- 16 A 2011. május 20-i határozatával a lett adóhatóság elutasította a szóban forgó, ezen időszak alatt importált gyógyszerek azon vámértékét, amelyet az Oribalt Riga az ügyleti érték módszere szerint állapított meg. E határozat szerint ugyanis az importált áruk értékét a Vámkódex 30. cikke (2) bekezdésének c) pontjában szereplő következtetési módszer alkalmazásával kellett volna meghatározni, amelynek kiindulási pontjaként a szóban forgó gyógyszereknek a Ranbaxy Laboratories ügyfelei részére kiállított számlákon szereplő árát kell figyelembe venni, az alkalmazott árengedményeket pedig figyelmen kívül kell hagyni. A lett adóhatóság főigazgatója ezért további héa, késedelmi pótlék és bírság megfizetésére kötelezte az Oribalt Rīgát.
- 17 Miután az Administratīvā rajona tiesa (körzeti közigazgatási bíróság, Lettország) elutasította a közigazgatási határozattal szemben az Oribalt Riga által benyújtott jogorvoslati kérelmet, ez utóbbi fellebbezést nyújtott be az Administratīvā apgabaltiesához (regionális közigazgatási bíróság, Lettország) arra hivatkozva, hogy az említett hatóságnak be kellett volna szereznie (és erre módja is volt) az áruk

vámértékének a rendelkezésre álló módszerek közül az első helyen állók szerinti meghatározásához szükséges információkat, valamint hogy amennyiben az említett hatóság a Vámkódex 30. cikke (2) bekezdésének c) pontjában említett következtetési módszert alkalmazza, az ezen áruknak vagy az azonos áruknak az importot követő legkorábbi – és a végrehajtási rendelet 152. cikke (1) bekezdésének b) pontjában előírt 90 napos határidőn belüli – időpontban történő viszonteladására vonatkozó információkat kellett volna felhasználnia. Végül azt állítja, hogy a vámérték kiszámításának alapja a szóban forgó gyógyszerek tényleges vételára, ezért figyelembe kellett venni a Ranbaxy Laboratories által az ügyfelei részére nyújtott árengedményeket.

- 18 Az Administratīvā apgabaltiesa (regionális közigazgatási bíróság) helybenhagyta a lett adóhatóság határozatát, ezért az Oribalt Riga felülvizsgálati kérelmet nyújtott be az Augstākā tiesához (legfelsőbb bíróság, Lettország).
- 19 E bíróság szerint az elé tárt ügy megoldása a Vámkódex 30. cikkének, valamint a végrehajtási rendelet 151. és 152. cikkének Bíróság általi értelmezésétől függ. E körülmények között az Augstākā tiesa (legfelsőbb bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

- „1) Amennyiben az importált áruk esetén gyógyszerekről van szó, az importált áruk vámértékének a [Vámkódex] 30. cikke (2) bekezdésének b) pontja és a [végrehajtási rendelet] 151. cikkének (4) bekezdése szerinti kiszámítása során figyelembe kell-e venni, hogy hasonló áruknak minősülnek azok a gyógyszerek, amelyek hatóanyaga és annak mennyisége azonos (illetve hasonló), vagy a hasonló áruk azonosításához a szóban forgó importált gyógyszer és gyártója piaci helyzetét is figyelembe kell-e venni, azaz a népszerűséget és a keresletet?
- 2) Az importált áruk vámértékének a [Vámkódex] 30. cikke (2) bekezdésének c) pontja szerinti kiszámítása során rugalmasan alkalmazható-e a [végrehajtási rendelet] 152. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott 90 napos határidő?
- 3) Ha az említett 90 napos határidő rugalmasan alkalmazható, az értékelendő áruk importálásához közelebb eső időpontban létrejövő azon ügyletekre vonatkozó adatoknak kell-e elsőbbséget biztosítani, amelyek tárgyát az egységár megállapításhoz elegendő mennyiségben értékesített azonos vagy hasonló áruk képezik, vagy ellenkezőleg, olyan ügyletekre vonatkozó adatokat kell-e előnyben részesíteni, amelyek kevésbé közeliek, de tárgyukat konkrétan az importált áruk képezik?
- 4) Az importált áruk vámértékének a [Vámkódex] 30. cikke (2) bekezdésének c) pontja szerinti kiszámítása során alkalmazni kell-e az áruk értékesítésének valós árát meghatározó adott árengedményeket?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdésről

- 20 Első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy amennyiben az importált áruk – amilyenek a szóban forgó gyógyszerek – vámértékét a Vámkódex 30. cikke (2) bekezdésének b) pontja szerinti következtetési módszerrel számítják ki, a „hasonló áruk” azonosítása érdekében mely tényezőket kell figyelembe venni.
- 21 A kérdést előterjesztő bíróság kérdése annak eldöntésére irányul, hogy ezen áruk azonosításához kizárólag az összehasonlítandó gyógyszerek összetételét kell-e figyelembe venni, vagy pedig e gyógyszer és a gyártója érintett gyógyszerpiacon elfoglalt helyzetével kapcsolatos körülményeket is.

- 22 Mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy a vámérték megállapítására vonatkozó uniós szabályozás méltányos, egységes és semleges rendszer létrehozására irányul, amely kizárja az önkényes és fiktív vámértékek alkalmazását. A vámértéknek tehát tükröznie kell a behozott áru valós gazdasági értékét, és következésképpen tartalmaznia kell ezen áru minden gazdasági értékkel rendelkező elemét (2017. december 20-i Hamamatsu Photonics Deutschland ítélet, C-529/16, EU:C:2017:984, 24. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 23 Ezenfelül, noha a vámérték alapját főszabály szerint az árukért ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő ár képezi, ez az ár olyan adat, amelyet adott esetben ki kell igazítani, ha az az önkényes vagy fiktív vámérték megállapításának elkerülése érdekében szükséges (2017. december 20-i Hamamatsu Photonics Deutschland ítélet, C-529/16, EU:C:2017:984, 27. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 24 Amikor azonban a vámértéket nem lehet meghatározni a Vámkódex 29. cikke szerint az importált áru ügyleti értéke alapján, a vámértéket e kódex 30. cikkében foglalt rendelkezéseknek megfelelően kell megállapítani, az utóbbi cikk (2) bekezdésének a)–d) pontjában foglalt módszerek egymást követő alkalmazásával (2016. június 16-i EURO 2004. Hungary ítélet, C-291/15, EU:C:2016:455, 27. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 25 Egyébiránt, többek között ugyanezen 30. cikk alkalmazását illetően a végrehajtási rendelet 23. mellékletében szereplő, a Vámkódex 30. pontja (2) bekezdésének b) pontjára vonatkozó megjegyzés 1. pontjából az következik, hogy a vámhatóságok, amennyiben lehetséges, hasonló áruk eladását veszik alapul, ugyanazon a kereskedelmi szinten, és megközelítőleg azonos mennyiségben, mint az értékelés alatt álló áru esetében (lásd ebben az értelemben: 2016. június 16-i EURO 2004. Hungary ítélet, C-291/15, EU:C:2016:455, 34. pont).
- 26 Végül, az említett 30. cikk (2) bekezdésének b) pontjában szereplő „hasonló áruk” fogalmát a végrehajtási rendelet 142. cikke (1) bekezdésének d) pontja akként határozza meg, hogy azok az ugyanabban az országban előállított áruk, amelyek bár nem minden tekintetben egyeznek meg, de hasonló tulajdonságokkal rendelkeznek és hasonló összetevő anyagokból állnak, ami lehetővé teszi, hogy megfeleljenek ugyanazon funkcióknak, és a kereskedelemben egymást kölcsönösen helyettesítsék. E rendelkezés pontosítja, hogy az áruk hasonlóságának megállapításakor a figyelembe veendő tényezők közé tartozik azok minősége, megítélése, és az, hogy rendelkeznek-e védjeggyel.
- 27 A „hasonló áruk” fogalmának tág meghatározására figyelemmel, amely – amint arra a főtanácsnok az indítványának 40. pontjában rámutatott – az áruknak a példálózó jelleggel említett számos tényező alapján történő részletes értékelésére utal, meg kell állapítani, hogy e fogalom – a gyógyszereket, így a szóban forgó gyógyszerek is beleértve – az áruk minden típusára alkalmazandó. A hasonló áruk azonosítása érdekében ezért a hatáskörrel rendelkező nemzeti adóhatóságnak a rendelkezésére álló valamennyi adatot fel kell tudnia használni ahhoz, hogy a vámértéket a legpontosabb és a valósághoz leginkább közelítő módon állapítsa meg.
- 28 Amint azt a főtanácsnok az indítványának 50. és 51. pontjában hangsúlyozta, a generikus gyógyszerek esetén valamennyi releváns tényezőt figyelembe kell venni, így e gyógyszerek összetevőit és azt is, hogy a hatásukat illetően felválthatóak-e egymással, illetve hogy a kereskedelemben egymást kölcsönösen helyettesítik-e. A hatáskörrel rendelkező nemzeti adóhatóságnak ezért részletes értékelést kell folytatnia, figyelembe véve minden olyan tényezőt, amely befolyásolhatja az említett gyógyszerek tényleges gazdasági értékét, beleértve e gyógyszereknek és a gyártójuknak az importált gyógyszerek piacán elfoglalt helyzetét is.
- 29 A fentiekre tekintettel az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a Vámkódex 30. cikke (2) bekezdésének b) pontját úgy kell értelmezni, hogy amennyiben az áruk – amilyenek a szóban forgó gyógyszerek – vámértékét az e rendelkezés szerinti következtetési módszerrel számítják ki, a „hasonló áruk” azonosítása érdekében a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságnak figyelembe kell vennie

valamennyi releváns tényezőt, így ezen áruk összetevőit és azt is, hogy a hatásukat illetően felválthatóak-e egymással, illetve hogy a kereskedelemben egymást kölcsönösen helyettesítik-e, és ennek érdekében részletes értékelést kell folytatnia, figyelembe véve minden olyan tényezőt, amely befolyásolhatja az említett áruk tényleges gazdasági értékét, beleértve az importált áru és a gyártója piaci helyzetét is.

A második és a harmadik kérdésről

- 30 Együttesen vizsgálándó második és harmadik kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a végrehajtási rendelet 152. cikke (1) bekezdésének b) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy az importált áruk egységárának a Vámkódex 30. cikke (2) bekezdésének c) pontja szerinti meghatározásakor e 152. cikk (1) bekezdésének b) pontjában előírt 90 napos határidő, amelyen belül az importált árukat az Unióban értékesíteni kell, szigorú határidőnek minősül, illetve ha nem minősül annak, akkor mely adatokat kell előnyben részesíteni az importált áruk egységárának meghatározása érdekében.
- 31 Emlékeztetni kell arra, hogy a végrehajtási rendelet 152. cikke (1) bekezdésének a) pontja rögzíti azon elvet, amely szerint ha az importált árukat vagy azonos vagy hasonló importált árukat ugyanolyan állapotban értékesítik az Unióban, mint amilyenben azokat importálták, az importált áruknak a Vámkódex 30. cikke (2) bekezdésének c) pontja szerint meghatározott vámértéke azon az egységaron alapul, amelyen az importált árukat vagy azonos vagy hasonló importált árukat a legnagyobb összmenyiségben, az értékelendő áruk behozatalával azonos vagy közel azonos időben olyan személyeknek értékesítenek, akik függetlenek azoktól, akikről ilyen árukat vásárolnak, az e rendelet 152. cikke (1) bekezdése a) pontjának i.–iii. alpontjában szereplő elemek levonásával.
- 32 Ezen elv alóli kivételként az e rendelet 152. cikke (1) bekezdésének b) pontja előírja, hogy ha sem az importált árukat, sem az azonos vagy hasonló importált árukat nem értékesítik az értékelendő áruk behozatalával azonos vagy közel azonos időben, az importált áruk vámértéke azon az egységaron alapul, amelyen az importált árukat vagy azonos vagy hasonló importált árukat a Közösségben az értékelendő áruk importját követő legkorábbi időpontban, de a behozattalól számított 90. nap lejártá előtt olyan állapotban értékesítik, mint amilyenben azokat importálták.
- 33 Ezért a vámérték legpontosabb és a valósághoz leginkább közelítő módon történő meghatározása érdekében a Vámkódex 30. cikke (2) bekezdésének c) pontjában előírt módszerrel összhangban az áruk vámértékét az importot követő legkorábbi időpontban kell megállapítani. A végrehajtási rendelet 152. cikke (1) bekezdésének b) pontjában előírt 90 napos határidő tehát kivételt képez az e rendelet 152. cikke (1) bekezdésének a) pontjában rögzített elv alól, és ezért azt szigorúan kell értelmezni.
- 34 Ezt az értelmezést e rendelkezés szövege is megerősíti. Ez utóbbi szerint ugyanis a vámérték azon az egységaron alapul, amelyen az árukat az értékelendő áruk importját követő legkorábbi időpontban, de a behozattalól számított 90 napon belül, vagyis egy olyan időpontban értékesítik, amely nem lépi át e határidőt.
- 35 Ráadásul a Vámkódex 30. cikkének rendszeréből kitűnik, hogy a vámérték meghatározásának módszerei között hierarchikus kapcsolat van. Így, ha az importált áruk vámértéke nem határozható meg a Vámkódex 30. cikke (2) bekezdésének c) pontjában szereplő módszer alkalmazásával, vagyis ha nem határozható meg azoknak az azonos vagy hasonló importált áruknak az ára, amelyeket az ezen importtól számított 90. nap lejártá előtt értékesítettek, akkor az említett hierarchiának megfelelően a Vámkódex 30. cikke (2) bekezdésének d) pontjában szereplő értékelési módszert kell alkalmazni.

- 36 Ezenfelül, amint arra a főtanácsnok az indítványának 54. pontjában rámutatott, amennyiben a kérdést előterjesztő bíróság a végrehajtási rendelet 23. mellékletében szereplő értelmező megjegyzésekre utal, amelyek szerint az e rendelet 152. cikke (1) bekezdésének b) pontjában előírt 90 napos követelmény rugalmasan alkalmazható, meg kell jegyezni, hogy e rugalmas alkalmazhatóság kizárólag a Vámkódex 31. cikke (1) bekezdésének alkalmazása esetén képzelhető el.
- 37 Márpedig a vámérték meghatározásának a Vámkódex 31. cikkében szereplő módszere olyan maradványmódszer, amely az utolsó helyen szerepel az e Kódexben meghatározott értékelési módszerek hierarchiájában. Ezen utolsó módszer tehát csak akkor alkalmazható, ha az importált áruk vámértéke nem volt megállapítható a Vámkódex 29. vagy 30. cikke alapján.
- 38 Ezért a Vámkódex 31. cikke keretében csak akkor alkalmazhatók rugalmasan a vámérték meghatározásának a Vámkódex 29. vagy 30. cikkében szereplő módszereire vonatkozó bizonyos szabályok, ha az importált áruk vámértéke a Vámkódex 29. vagy 30. cikke alapján nem volt megállapítható.
- 39 A végrehajtási rendelet 152. cikke (1) bekezdésének b) pontját tehát úgy kell értelmezni, hogy az importált áruk egységárának a Vámkódex 30. cikke (2) bekezdésének c) pontja szerinti meghatározásakor a végrehajtási rendelet 152. cikke (1) bekezdésének b) pontjában előírt 90 napos határidő, amelyen belül az importált árut az Unióban értékesíteni kell, szigorú határidőnek minősül.

A negyedik kérdésről

- 40 Negyedik kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a Vámkódex 30. cikke (2) bekezdésének c) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy az importált áruk vámértékének az e rendelkezés szerinti kiszámítása során figyelembe kell-e venni az áruk értékesítési árával kapcsolatos engedményeket.
- 41 E rendelkezés előírása szerint az importált áruk vámértékét azon egységár alapján kell meghatározni, amelyen az importált árukkal azonos vagy hasonló importált árut a legnagyobb összmenységben értékesítették az Unión belül az eladókkal kapcsolatban nem lévő személyek számára.
- 42 Ezenfelül a végrehajtási rendelet 152. cikke (1) bekezdése a) pontjának i.–iii. alpontja bizonyos levonások figyelembevételét írja elő, amelyek között a szokásos szállítási és biztosítási díjak, valamint a vámok is szerepelnek. E cikk nem tesz említést az eladó által nyújtott kereskedelmi engedményekről. Márpedig e rendelkezés szövegéből kitűnik, hogy ez a felsorolás kimerítő jellegű.
- 43 Ezenfelül az importált áruk legnagyobb mennyisége egységárának figyelembevételével a Vámkódex 30. cikke (2) bekezdésének c) pontja már előírja a mennyiséggel kapcsolatos bizonyos levonások figyelembevételét.
- 44 Végül, a kereskedelmi engedményeknek a vámérték meghatározásakor történő figyelembevétele azt eredményezhetné, hogy a vámérték még inkább eltávolodik az ilyen értékelés tárgyát képező importált áruk valós gazdasági értékétől.
- 45 A fenti megfontolásokból következik, hogy a negyedik kérdésre azt a választ kell adni, hogy a Vámkódex 30. cikke (2) bekezdésének c) pontját úgy kell értelmezni, hogy az importált áruk vámértékének az e rendelkezés szerinti kiszámítása során nem vehetők figyelembe az áruk értékesítési árával kapcsolatos engedmények.

A költségekről

- 46 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (ötödik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) Az 1996. december 19-i 82/97/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel módosított, a Közöségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet 30. cikke (2) bekezdésének b) pontját úgy kell értelmezni, hogy amennyiben az áruk – amilyenek az alapeljárásban szóban forgó gyógyszerek – vámértékét az e rendelkezés szerinti következtetési módszerrel számítják ki, a „hasznló áruk” azonosítása érdekében a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságnak figyelembe kell vennie valamennyi releváns tényezőt, így ezen áruk összetevőit és azt is, hogy a hatásukat illetően felválthatóak-e egymással, illetve hogy a kereskedelemben egymást kölcsönösen helyettesítik-e, és ennek érdekében részletes értékelést kell folytatnia, figyelembe véve minden olyan tényezőt, amely befolyásolhatja az említett áruk tényleges gazdasági értékét, beleértve az importált áru és a gyártója piaci helyzetét is.
- 2) A 2913/92 rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendelet 152. cikke (1) bekezdésének b) pontját úgy kell értelmezni, hogy az importált áruk egységárának a 82/97 rendelettel módosított 2913/92 rendelet 30. cikke (2) bekezdésének c) pontja szerinti meghatározásakor a 2454/93 rendelet 152. cikke (1) bekezdésének b) pontjában előírt 90 napos határidő, amelyen belül az importált árukat az Európai Unióban értékesíteni kell, szigorú határidőnek minősül.
- 3) A 82/97 rendelettel módosított 2913/92 rendelet 30. cikke (2) bekezdésének c) pontját úgy kell értelmezni, hogy az importált áruk vámértékének az e rendelkezés szerinti kiszámítása során nem vehetők figyelembe az áruk értékesítési árával kapcsolatos engedmények.

Aláírások